

Mødet den 16. Juli 1908.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Bischoff, Müller, Nørgaard og S. Petersen.

1. (J. Nr. 60—1908). Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling angaaende **Overenskomst med Aarhus Trælasthandel** om Ordning af Forholdene ved Trælasthandelens Ejendom:

Ved Expropriationen den $25/6$ d. A. har Statsbanerne exproprieret det Kommunen tilhørende Areal, som ligger mellem Statsbanernes og Aarhus Trælasthandels Arealer paa Marselisborg Grund.

Dette Areal, som henligger i uopfyldt og for Tiden ubrugbar Stand, har Kommunen ifølge Overenskomst med Trælasthandelen af December 1899 forpligtet sig til at fylde op og paa det at anlægge en Gade af Bredde mindst 25 Alen. Tidspunktet for Gadens Anlæg er dog ikke fastsat i Overenskomsten.

Da Expropriationen afskærer Kommunen fra at opfylde denne Forpligtelse, har Expropriationskommissionen tilbudt — saafremt Tilbudet antages af Byraadet inden den 1. August d. A. — at betale Kommunen 15,000 Kr. paa Betingelse af, at Kommunen træffer en Ordning med Trælasthandelen, som i ingen Henseende forpligter Statsbanerne.

Udvalget er af den Anskuelse, at det er af Betydning for Værdien og Udnyttelsen af Kommunens Jorder paa begge Sider af den paa-tænkte Ringgade, at Tanken om den projekterede Vej mellem Trælasthandelen og Statsbanerne fastholdes, ad hvilken Vej der er Mulighed for en Sporforbindelse med Statsbanesporet, og Udvalget maa derfor anbefale følgende Forslag til Overenskomst:

Aarhus Byraad og Aarhus Trælasthandel A/S er D. D. komne overens om følgende Ændring i og Tillæg til den mellem Parterne i December 1899 oprettede Købekontrakt vedrørende Matr. Nr. 802 af Aarhus Bygrunde fra Marselisborg.

1.

De i Købekontraktens Post 4 nævnte Gader, der vil være at udlægge Syd og Vest for Arealet, ligger i Virkeligheden henholdsvis Vest og Nord for dette, og denne nøjagtigere Betegnelse vil følgelig blive benyttet nedenfor.

2.

Aarhus Kommune afkøber Aarhus Trælasthandel et Areal langs Grundens nordre Skel til Anlæg af en 25 Alen bred Gade med Fortog i Gadens søndre Side, hvilken Gade træder i Stedet for den Gade, Kommunen vil have at udlægge Nord for Arealet.

3.

Købesummen udgør 3 Kr. pr. Kvadratalen og erlægges Kontant 8 Dage efter at Overenskomsten med Statsbanerne er afsluttet.

4.

Den fornævnte Gade er Kommunen berettiget til at anlægge, saa snart den selv ønsker dette. Kommunen er pligtig til at anlægge og fuldføre

Gaden, naar Trælasthandelen forlanger dette, dog tidligst 1913.

5.

Udgifterne til Flytning af Stakit, Skure etc. i Anledning af Skellets Forandring betaler Kommunen efter Regning, fremlagt af Aarhus Trælasthandel, dog ikke udover Kr.

6.

Kommunen tilsiger herved Aarhus Trælasthandel, at Gaden mod Nord ikke bliver en lukket Gade, men vil faa direkte Forbindelse med den paa Kommunens Oversigtskort af 1906 paatænkte Ringgade, forsaavidt Kommunen ikke ved en senere Expropriation hindres deri, i hvilket Tilfælde en anden Overenskomst vil være at tilvejebringe.

7.

Kommunen forpligter sig til at anlægge og fuldføre Gaden langs Grundens vestre Skel, naar Trælasthandelen forlanger det, dog tidligst i 1918.

8.

Kommunen forpligter sig til paa egen Bekostning at anlægge Kloak- samt Gas- og Vand-Hovedledninger i samtlige de 4 til Grunden stødende Gader saaledes, at samtlige disse Ledninger kan tages i Brug af Trælasthandelen i 1923.

9.

Forbindelsessporet mellem Statsbanesporet og den i Paragraf 1 nævnte Gade bekostes af den af Parterne, der først lader det udføre. Dette Forbindelsesspor skal møde Gaden saa langt imod Øst som Terrænforholdene tillader det. Ønsker den anden Part senere at benytte dette Spor, skal den være berettiget dertil mod at udrede Halvdelen af, hvad den fælles Strækning

af Forbindelsessporet med Statsbanerne har kostet.

Tilslutningssporet i Gaden mellem Arealerne Vest for Trælasthandelens Plads og det foran- nævnte Forbindelsesspor skal lægges i Gadens nordlige Side, saa langt fjernet fra Trælasthan- delens Grund som Forholdene tillader.

10.

Med de af foranstaaende flydende Forandringer er Købekontraktens Bestemmelser iøvrigt ved- blivende i Kraft.

Til denne Overenskomst skal bemærkes:
at kun de i Paragraferne 2, 3 og 4 anførte Be- stemmelser vil medføre en øjeblikkelig Udgift for Kommunen,
at de i Paragraferne 7—8 foreslaaede Tidsfrister efter al Sandsynlighed vil være overensstem- mende med Kommunens egne Interesser, og
at den i Paragraf 9 foreslaaede Fordeling af Udgiften ved Sporanlægget er rimelig og i begge Parters Interesse.

Ved at indgaa paa denne Overenskomst vil saavel Spørgsmaalet om Sporforbindelse med Statsbanerne holdes aabent og Kommunen tillige sættes i Stand til at opfylde sin Forpligtelse over for Trælasthandelen med Hensyn til det i Overenskomsten af 1899 fastsatte Gadeanlæg mellem Statsbanerne og Trælasthandelen.

Udgifterne ved de ovenfor anførte Pkt. 2, 3 og 4 nævnte Foranstaltninger ville blive følgende:
Pkt. 1: ca. 7800 □ Alen at afkøbe

Trælasthandelen à 3 Kr. pr. □ Al. 23,400 Kr.

Pkt. 2: Anlæg af en 25 Alen bred

Vej 300 løb. Al. à 50 Kr. 15,000 »

At overføre 38,400 Kr.

Overført 38,400 Kr.

Pkt. 3: Flytning af Plankeværker

og Skure.....	calc.	2,000	»
			40,400 Kr.

Heri fragaar den af Statsbanerne

ydede Godtgørelse	15,000	»	
			Rest... 25,400 Kr.

Hvis Expropriationen ikke var indtruffet, maatte Kommunen anvende følgende Beløb, for at den kunde opfylde sin Forpligtelse overfor Trælasthandelen med Hensyn til Vejanlægget:

a) Opfyldning af Arealet mellem Trælasthandelen og Jernbanen: ca.

3000 Kbfv. à 6 Kr.	18,000	Kr.
-------------------------	--------	-----

b) Vejanlæg: 300 løb. Al. à 50 Kr. 15,000 »

			ialt... 33,000 Kr.

Saafermt Kommunen ikke modtager det af Expropriationskommissionen gjorte Tilbud og opnaar Overenskomst med Trælasthandelen, maa Kommunen for at kunne opfylde sin Forpligtelse overfor Trælasthandelen med Hensyn til Vejanlægget senere erhverve et Areal hos Trælasthandelen. Gaas der ud fra, at Arealet vil kunne faas for 3 Kr. pr. □ Al. — hvad dog næppe er sandsynligt — ville Omkostningerne blive:

Erhvervelse af 7800 □ Al. à 3 Kr.	23,400	Kr.
-----------------------------------	--------	-----

Vejanlægget (som ovenfor)	15,000	»
---------------------------------	--------	---

Flytning af Plankeværker og Skure

calc.	2,000	»	
			40,400 Kr.

i hvilken Sum dog maa fradrages det Beløb, som vilde blive Kommunen tilkendt ved Taxationen for de ca. 18900 □ Al., som ligger mellem Statsbanerne og Trælasthandelen. Størrelsen af dette Beløb kan ikke opgives paa nærværende

Tidspunkt. Men det maa i saa Tilfælde tillige forventes, at Statsbanerne ville stille sig absolut afvisende til Kommunens Ønske om Sporforbindelse.

I Henhold til det ovenfor udviklede er Udvalget af den Anskuelse, at det vil være fordelagtigst for Kommunen at modtage det nævnte Tilbud fra Expropriationskommissionen samt naa til Overenskomst med Trælasthandelen. Denne ønsker dog Udvalgets foran nævnte Forslag til Overenskomst ændret paa et Par Punkter, nemlig Pkt. 3, 5 og 6, hvorfor Trælasthandelens Forslag til Overenskomst vedlægges.

Punkterne 3, 5 og 6 var i Trælasthandelens Affattelse saaledes:

3.

Købesummen herfor udgør 3 Kr. pr. □ Alen og erlægges Kontant den 1. August 1908.

5.

Udgifterne til Flytning af Stakit, Skure etc. i Anledning af Skellets Forandring betaler Kommunen efter Regning fremlagt af Aarhus Trælasthandel.

6.

Kommunen tilsiger herved Aarhus Trælasthandel, at Gaden mod Nord ikke bliver en lukket Gade, men vil faa direkte Forbindelse med den paa Kommunens Oversigtskort af 1906 paa-tænkte Ringgade, forsaavidt Kommunen ikke ved en senere Ekspropriation hindres deri, i hvilket Tilfælde anden Overenskomst vil være at tilvejebringe. Dog skal saadan Overenskomst baseres paa, at Trælasthandelen ad nævnte Gade faar let Gadeforbindelse med Arealet i Mølleengen (den projekterede Godsbanegaards Areal).

J a k o b J e n s e n forelagde Indstillingen, som han tilraadede Byraadet at følge, og gennemgik udførligt Forslaget til Overenskomst med Trælasthandelen.

F i l t e n b o r g kunde anbefale Byraadet at tiltræde Overenskomsten. Det, der særlig maatte lægges Vægt paa, var, at der her var en Mulighed for at faa det længe ventede Spor til de Syd for Trælasthandelen liggende Arealer, hvorpaa der var projekteret et Frabrikskvarter. Hvis Sagen ikke ordnedes nu, fik man næppe nogen Sinde Sporet. Han ønskede at lægge Kommunens Taksationsmænd paa Sinde, at den ringe Pris, 15000 Kr., der ved denne Lejlighed var blevet betalt for de eksproprierede 18000 □ Alen, ikke paa nogen Maade kunde lægges til Grund for Prisen paa de ca. 50000 □ Alen, der yderlig skulde eksproprieres.

J a k o b J e n s e n fremhævede, at Arealerne udenfor var langt brugeligere end det alt eksproprierede Areal, og at Prisen for dette altsaa ikke kunde lægges til Grund.

M a g n u s N i e l s e n beklagede, at der kun havde været saa kort Tid for Medlemmerne til at sætte sig ind i denne store Sag; men nu var der vel ikke andet at gøre end at slutte sig til Forslaget. Det eksproprierede Terræn var i og for sig ikke meget værd, og Prisen for dette kunde selvfølgelig ikke være Grundlag for en senere Vurdering.

F o r m a n d e n havde deltaget i Forhandlingerne og kunde anbefale Byraadet at gaa ind paa Overenskomsten. I og for sig kunde det maaske nok være vanskeligt for Trælasthandelen at gøre sin Ret gældende ad retslig Vej, da der ingen Tidsfrist var sat for Gadens Anlæg, men paa den anden Side kunde Byen ikke godt være bekendt

at skubbe sin engang indgaaede Forpligtelse fra sig. Sporforbindelsen var et meget væsentlig Punkt.

J a k o b J e n s e n fremhævede, at hvis man ikke kom til Rette nu ad Mindelighedens Vej, vilde det være i høj Grad vanskeligt senere at naa en Overenskomst. Derpaa tydede ogsaa forskellige Udtalelser fra Ekspropriationskommissionens Side.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 224—1908). Efter Instilling fra Skoleudvalget bortgaves en ledig **Friplads i Fengers Realskole** til Martin Møller, Søn af Arbejdsmand J. Møller, Hjortensgade 16.
3. (J. Nr. 12⁷—1908). Den foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af forskellige **Aldersdoms-understøttelser** vedtoges.
4. (J. Nr. 228—1908). Indstilling fra Skovudvalget vedrørende Prisen for Villagrunde paa det til **Mønstervillaer** udlagte Areal.

F o r m a n d e n meddelte, at Indstillingen gik ud paa at sætte Prisen til 2 Kr. 50 Øre pr. □ Alen for de private, som forpligtede sig til at opføre Villaer som Mønstervillaer og lade disse indgaa i Udstillingen som Udstillingsgenstande. Hensigten med Forslaget var at skaffe saa mange Mønstervillaer som muligt baade for Kommunens og Udstillingens Skyld. Det drejede sig ikke om noget betydeligt Beløb, og skulde alle Grundene blive afhændede til den mindre Pris, og Kommunen altsaa faa det største Tab, vilde den Fordel dog opnaas, at hele Arealet var solgt.

F i l t e n b o r g kunde tiltræde Forslaget, men mente, at den lavere Pris kun kunde gælde i 3 à 4 Maaneder, og at det maatte stilles som Betin-

gelse for Salg til denne Pris, at Villaerne maatte ligge ved Siden af Lotterivillaerne.

J a k o b J e n s e n ansaa det for rigtigst straks at føje til, at Villaerne skulde have en samlet Beliggenhed.

Indstillingen vedtoges med Tilføjende, at de Villaer, der indgaar under Udstillingen, og hvis Grunde altsaa sælges for 2 Kr. 50 Øre pr. □ Alen, skal ligge i umiddelbar Forbindelse med hinanden.

5. (J. Nr. 229—1908). Efter Indstilling fra Vandværksudvalget overdroges **Leveringen af Vandrør** til Ledning mellem Vandværket og den ny Højdebeholder efter afholdt Licitation til Firmaet Sofus Berendsen, København, for 20780 Kr. 87 Øre, saafremt nævnte Firma indgaar paa at levere de i den vedlagte Fortegnelse nævnte Faconstykker af samme Vægt som Firmaet Viggo L. Rahr, hvis Tilbud paa 22046 Kr. 52 Øre i modsat Fald vil være at antage.
6. (J. Nr. 10—1908). Konsul Drescher valgtes til Medlem af samtlige **Udvalg**, Kommissioner m. v., af hvilke afdøde Fabrikant Lottrup var Medlem. Ligeledes valgtes Hr. Drescher til Medlem af Aarhus Teaters Bestyrelse.
7. Indstilling fra Forskønnelsesudvalget om **Fjernelse af nogle Træer** ud for Dr. Priors Have paa Fredenstov.

J u l. A n d e r s e n meddelte, at der efter Dr. Priors Ønske for et Par Aar siden var blevet fjernet et Par af Træerne udenfor Doktorens lille trekantede Have ved Fredenstov, og at Doktoren nu atter ønskede at fjerne nogle af de tilbageblevne Træer, fordi de tog Lys og Luft bort fra hans Klinik. Alle 5 Træer var lange og ranglede, saa i og for sig skete der ingen Skade, om de alle

kom bort, og Udvalget skulde derfor henstille til Byraadet at faa Bemyndigelse til at fjerne nogle af Træerne efter Udvalgets Skøn.

R a h r kunde ikke indrømme, at Træerne var ranglede, men syntes tværtimod, at de pyntede. Det syntes ham derfor Synd at fjerne Træerne, som han forøvrigt ikke vidste tilhørte Byen. Hvor der var Træer, burde de bibeholdes.

M a g n u s N i e l s e n mente, at man nok kunde tillade Træernes Fjernelse, hvis Dr. Prior vilde sætte et smukt Jerngitter i Stedet.

J u l . A n d e r s e n antog ikke, Dr. Prior havde noget imod en Forhandling om enten at sætte et Jernstakit i Stedet eller plante mindre Træer.

R a h r kunde nok gaa med, hvis der kom noget smukt i Stedet for Træerne.

Det vedtoges at overlade Sagens Ordning til Udvalget gennem Forhandling med Dr. Prior.

8. Spørgsmaal fra Bestyrelsen for **Christian den Niendes Børnehjem** om Fastsættelse af Lønnen for Forstanderen for Hjemmet.

F o r m a n d e n meddelte, at Børnehjemmets Bestyrelse ønskede Bemyndigelse til at opslaa Bestyrerpladsen vakant nu, da det ikke godt kunde udsættes til efter Ferien. Lønspørgsmaalet kunde maaske overdrages til Bestyrelsens Afgørelse eller afgøres senere, dog kunde man vel allerede nu fastslaa Begyndelseslønnen til f. Eks. 2000 Kr. plus fri Station.

J u l . A n d e r s e n forekom det, at 2000 Kr. var for lidt. Hvis man vilde have en Mand, der egnede sig til Stillingen, maatte man sætte ham i Klasse med en veltjent Lærer. Desuden maatte det erindres, at der var Brug for baade Forstanderen og Hustruens fulde Arbejdskraft. En Løn af 2500 Kr. stigende til 3000 plus fri Station

maatte der derfor under alle Omstændigheder fastsættes. Endvidere maatte der ogsaa træffes Bestemmelse om Pensionsforholdene.

Formanden kunde godt gaa med til en Begyndelsesløn paa 2500 Kr.

Jakob Jensen var mest stemt for at vente med at udbyde Pladsen, til Hjemmets Regulativ og Bestyrerens Løn var fastsat. En Begyndelsesløn af 2000 Kr. plus fri Station vilde være fuldt ud en Overlærerløn, saa der var ingen Anledning til at overskride denne Sum. Forøvrigt kunde man ligesaavel ansætte en Kvinde, da det var paa Husmoderen, den største Del af Arbejdet, Omgangen med Børnene og Husgerningen, kom til at hvile.

Formanden gjorde opmærksom paa, at Bestyrelsen ønskede Forstanderen ansat først for at kunne forhandle med ham om Reglementet. Sagen hastede, hvis Hjemmet skulde aabnes til Efteraaret.

Simonsen fandt det for vagt at sætte Begyndelseslønnen til 2000 Kr. plus fri Station, da det for en ugift vilde være en forholdsvis lille Løn, men for en Mand med en meget stor Familie kunde blive en vel stor Løn. Man maatte ind paa en Ordning, hvorefter en Mand med en stor Familie selv kom til at bære en Del af Familiens Underhold, og derfor maatte man have en Beregning for, hvor meget der skulde betales for Lejlighed og for Kost for Mand og Hustru. Det hele Lønsprogsmaal naatte helst fastsættes paa Forhaand, men hvis det var nødvendigt at skaffe en Forstander hurtigt, kunde det godt vente noget med at udarbejde Reglementet.

Mikael Johansen var forbavset over, at denne Sag skulde behandles af Byraadet, da Hjem-

met jo skulde være en selvejende Institution. Tanken om at ansætte en Kvinde var udmærket, da en gift Mand med mange Børn vilde tage for meget af Hjemmets Plads. Bestyrelsen maatte vælge Forstanderen, og denne kunde under ingen Omstændigheder være med til at fastslaa Reglementet for sig selv. Han vilde foreslaa Sagen udsat.

Formanden hævdede at Begrebet »selvejende Institution« var noget af en Talemaade. Med Reglementet mentes ikke alene det, der skulde gælde for Forstanderen, men navnlig det, der angik Hjemmets hele Drift.

Sabroe mente, at der allerede kunde have været Tale om at indgaa til Staten med Andragende om et Beløb til Hjælp til Hjemmets Drift. I Rigsdagen var man fra alle Sider enig om, at det var en Fejl, at den Slags Institutioner var overladt til det private Initiativ. Hvis Hjemmet skulde træde i Kraft til Efteraaret, burde man i Tide kræve Statens Deltagelse i Udgifterne. Rent bortset fra at Taleren og hans Hustru vilde søge Bestyrerpladsen, maatte han gøre gældende, at det væsentlige for ham var, at Hjemmet kom paa Højde med de bedste, og til alle de gode Hjem var der knyttet baade en Mand og en Kvinde, Mand og Hustru. At Kvindens Arbejde blev det væsentlige, var utvivlsomt, men Mandens Arbejde kunde ej heller undværes. Og Kvinden burde være Moder. Han maatte derfor bestemt advare imod at antage en ugift.

Filtenborg syntes, at Bestyrelsen maatte overveje de forskellige Principper, inden man gik videre.

Formanden var klar over, at man maatte opgive Tanken om at begynde til Efteraaret, hvis Sagen skulde udsættes.

J a k o b J e n s e n fandt det naturligt, at Bestyreren blev taget med paa Raad angaaende Reglementet for Hjemmets Drift, men det Reglement, som skulde gælde for Bestyreren personlig, maatte selvfølgelig udarbejdes, inden han blev ansat. Han var enig med dem, der mente, at den Kvinde, der blev ansat ved Hjemmet, burde være Moder. Hvis der skulde diskuteres om, hvorvidt Hjemmet skulde være selvejende eller ej, maatte han bede Medlemmerne læse den Forhandling, der blev ført, da Hjemmet blev besluttet.

M a g n u s N i e l s e n slog fast, at Hjemmet var en selvejende Institution, og at Bidragene var indkommet under denne Forudsætning. Skulde Hjemmets Virksomhed begynde til November, maatte der snarest antages en Bestyrer, særlig for Indretningens og Inventariets Skyld. Den bedste Maade at lønne Bestyreren paa var med en fast Løn plus Bolig, Lys og Varme og saa Betaling for hver Mund. Børnene maatte saa medregnes til deres 14 Aar.

S i m o n s e n saa ingen Anledning til at diskutere, hvad selvejende vilde sige, da Spørgsmaalet nu kun drejede sig om Opslag af Pladsen som Forstander. Lønnen maatte fastsættes til en bestemt Sum med Fradrag for Bolig og Kost til hver Person. Han maatte fraraade at komme ind paa en Bestemmelse om, at Bestyreren ikke maatte have Børn over 14 Aar hjemme.

M i k a e l J o h a n s e n hævdede, at det spillede en stor Rolle, om Hjemmet skulde være selvejende eller ej, og at det var slaaet fast, at det var selvejende. Byraadet skulde altsaa ikke vælge Forstanderen, med hvis Valg det for øvrigt ikke hastede saa stærkt, da Hjemmets Virksomhed nok kunde udskydes til Januar eller Februar. Regle-

mentet for Forstanderen maatte i alt Fald udarbejdes først, og derfor maatte han atter anmode om at faa Sagen udsat.

H a r a l d J e n s e n gjorde opmærksom paa, at Begrebet »selvejende« var ret vagt, hvad den selvejende Institution »Himmelbjerggaarden« var et godt Bevis for. Det forekom ham, at Hjemmet burde styres af et Ægtepar, og han var uenig med dem, der mente, at Lønnen skulde rette sig efter Bestyrerens Families Antal Medlemmer. Naturligvis skulde den fri Station værdsættes, men en Mund mere eller mindre spillede ingen Rolle. Han syntes, at en Begyndelsesløn paa 2500 Kr. var vel stor, og oplyste, at Forstanderen paa »Himmelbjerggaarden« hidtil havde haft 1400 Kr. plus fri Station, men at Pengelønnen nu var hævet til 1800 Kr. stigende til 2600 Kr.

M a g n u s N i e l s e n maatte bestemt holde paa, at der blev ansat et Ægtepar, da Hjemmet baade skulde være Optagelseshjem og Børnehjem. Selvfølgelig havde han ment 18 Aar og ikke 14 Aar som Maksimumsalder for de Børn, Forstanderen maatte have hjemme.

S a b r o e forstod ikke Hr. Simonsens Udtalelser, hvis der skulde være Tale om at ansætte et Ægtepar. Med Hensyn til Begrebet »selvejende« maatte han hævde, at Hjemmet ikke skulde underholdes af private, men af Stat og Kommune.

H a r a l d J e n s e n syntes, det var urigtigt af Bestyrelsen at henvende sig til Byraadet uden nogen Angivelse af, hvorledes Hjemmet skulde drives og Bestyreren ansættes. Dette Hjem vilde dog blive noget forskellig fra Hjem af lignende Art.

F o r m a n d e n forekom det, at Byraadet var noget ubehersket i sin Forhandling, da der kun

var stillet et Spørgsmaal til Raadet, som altsaa ikke behøvede at komme ind paa de mange Principspørgsmaal.

Simonsen gjorde opmærksom paa, at han havde stillet Forslag om at besvare Bestyrelsens Spørgsmaal derhen, at Lønnen skulde beregnes efter en fast Sum, hvis Størrelse han ikke havde Betænkelighed ved at lade Bestyrelsen fastsætte.

Formanden forstod godt Hr. Simonsens Forslag, men maatte, da der fra flere Sider blev protesteret, og da Sagen ikke havde været paa Dagsordenen, finde det rigtigst at udsætte Sagen.

Jul. Andersen mente, at der kunde regnes med en Familie paa 4 Medlemmer som Norm og saa Fradrag for hvert overskydende Barn over Konfirmationsalderen og over 18 Aar.

Sagen udsattes.

